

## Arrest

nr. 87 325 van 11 september 2012  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 19 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VOTRON, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, tot de Akwaya tribe te behoren en katholiek te zijn. U bent geboren in Fundong op 27 januari 1985.*

*Uw oom (N.J.) gaf u begin 2004 papieren om te distribueren en gaf u de opdracht om mensen te ronselen voor 'Southern Cameroons National Council' (hierna SCNC), waardoor u geïnteresseerd raakte om bij SCNC te gaan. Sinds 2004 werd u lid van SCNC te Buea. U zette uw activiteiten voor SCNC verder tot u in november 2006 problemen kende.*

*U deed mee aan een toegangsexamen aan het medische departement. U slaagde voor het examen, maar op 27 november 2006 veranderde men de lijst geslaagden door er namen aan toe te voegen waaronder enkele personen die niet aan het examen deelnamen. Jullie protesteerden door de lessen te boycotten. Op 29 november 2006 vielen zwaar bewapende agenten de campus binnen en*

studenten werden zwaar aangepakt. U werd samen met een 25-tal andere studenten opgepakt en tot 18 december 2006 opgesloten in het politiekantoor aan Bongo Square. Drie dagen later ontving u echter een arrestatiebevel en arresteerde men u opnieuw. De politie wist dat u lid was van SCNC en wilde van u weten wie van SCNC achter de protesten zat. U werd er gefolterd en werd zo ziek dat u op 11 januari 2007 naar het ziekenhuis werd gebracht. Op 16 januari 2007 zei de behandelende arts tegen uw bewaker dat hij op de gang moest wachten. U maakte van de gelegenheid gebruik om langs de achterdeur te ontsnappen. U reisde verder tot u op 18 januari 2007 in Nkemechi toekwam. Daar bleef u ondergedoken tot priester (J.U.) regelde dat u op 9 april 2011 Kameroen kon ontvluchten per vliegtuig. Op 10 april 2011 kwam u in België toe, waar u de dag nadien een asielaanvraag indiende.

## **B. Motivering**

**Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.**

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Kameroense overheid wegens uw betrokkenheid bij studentenprotesten aan de universiteit van Buea en uw betrokkenheid bij SCNC, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u uw betrokkenheid bij de studentenprotesten aan de universiteit van Buea niet aannemelijk kunt maken.

U gaf aan dat u meedeed aan een toegangsexamen aan het medische departement, dat u slaagde voor het examen en dat op 27 november 2006 de lijst van geslaagden werd aangepast waardoor de protesten begonnen (gehoor CGVS, p.12). Toen u gevraagd werd wanneer het mondelinge gedeelte van het toegangsexamen aan het medische departement plaatsvond, gaf u aan dat u eraan deelnam maar u vergeten bent wanneer het plaatsvond. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat het mondelinge examen afgelast werd. U gaf aan dat u dit vergeten was. U had er verder geen idee van waarom het afgelast was, wist niet wie het afgelaste en kon evenmin zeggen wanneer het mondelinge examen normaal had moeten plaatsvinden (gehoor CGVS, p.14). Dat u niets van deze afgelasting weet – en u zelfs beweerde aan het mondelinge examen te hebben deelgenomen – ondermijnt uw betrokkenheid bij problemen rond het toegangsexamen aan het medische departement.

Ook betreffende de protesten op 29 november 2006 en de gevolgen hiervan, bent u erg vaag en onwetend. U bleek te weten dat er bij de protesten die dag twee dodelijke slachtoffers vielen, maar de namen van deze dodelijke slachtoffers kent u niet (gehoor CGVS, p.15). Verder gaf u aan dat u op 29 november 2006 met een 25-tal andere mensen gearresteerd werd. U kon echter geen enkele van de namen geven van de mensen die met u gearresteerd werden. Evenmin weet u of één van hen veroordeeld werd (gehoor CGVS, p.15). Uw onwetendheid betreffende de 25-tal andere mensen die samen met u gearresteerd werden is des te frappanter daar u aangaf dat u samen met hen in één cel in het politiekantoor aan Bongo Square zat tot 18 december 2006. Verder wist u niet wie de commandant van het kantoor was en kon u geen enkele bewaker bij naam noemen (gehoor CGVS, p.16). Men kan verwachten dat men preciezere herinneringen overhoudt aan een detentieperiode van drie weken. Bovenstaande vage verklaringen en onwetendheden betreffende de protesten in Buea op 29 november 2006 en de door u beweerde opsluiting van 29 november 2006 tot 18 december 2006 ondermijnen verder uw asielrelaas.

Verder dient te worden vastgesteld dat u uw lidmaatschap van én uw betrokkenheid bij de SCNC niet aannemelijk kunt maken.

U beweerde dat u op 21 december 2006 een arrestatiebevel ontving en de politie u arresteerde daar ze wisten dat u lid was van SCNC en ze wilden weten wie van SCNC achter de protesten zat. U gaf aan dat uw oom (N.J.) u sinds begin 2004 papieren gaf om te distribueren en hij u de opdracht gaf om mensen te ronselen voor SCNC en dat u in 2004 lid werd van SCNC te Buea (gehoor CGVS, p.5). U weet echter niet van wie uw oom de documenten van SCNC kreeg (gehoor CGVS, p.6). U gaf aan dat uw oom secretaris was van een lokale groep van SCNC in Buea, maar u had er geen idee van hoe SCNC een lokale groep – op het laagste niveau – noemt (gehoor CGVS, p.6-7). Evenmin wist u sinds wanneer uw oom lid was van SCNC en u kon niet zeggen of hij ooit problemen kende wegens SCNC (gehoor CGVS, p.7). Niet alleen bent u erg onwetend over de betrokkenheid van uw oom (N.J.) bij de SCNC, terwijl u nochtans verklaarde dat hij de persoon was die maakte dat u lid werd van SCNC, maar u kon verder ook niemand noemen die dezelfde activiteiten voor SCNC deed als u (gehoor CGVS, p.6).

Toen u gevraagd werd hoe je lid kan worden van SCNC gaf u vaag aan dat je een SCNC-kaart moet aanvragen en hun programma volgen (gehoor CGVS, p.5). U gaf aan dat u een lidkaart van SCNC hebt en dat u deze sinds 2004 hebt (gehoor CGVS, p.8). U weet echter niet of men geld moet betalen voor een lidkaart van SCNC, omdat uw oom het voor u deed. Evenmin wist u of er elke maand of elk jaar lidgeld betaald moet worden om lid te zijn van SCNC (gehoor CGVS, p.8). Dat u van bovenstaande zaken niet op de hoogte bent, ondermijnt sterk uw verklaringen dat u mensen zou ronselen om lid te worden van SCNC, daar men kan verwachten dat iemand die gedurende twee jaar zulke opdracht verrichtte hiervan op de hoogte is. Toen u gevraagd werd om de structuur van SCNC te geven, gaf u aan dat u geen details kent en u niet echt in hun activiteiten zat. Toen u erop gewezen werd dat de structuur van SCNC geen detail is, negeerde u de opmerking en herhaalde u dat u geen details kent (gehoor CGVS, p.7). Niet alleen kent u de structuur van SCNC niet, u kunt geen enkele persoon noemen die onder de nationale 'chairman' van SCNC staat, u kent de 'organising secretary' op nationaal niveau niet en evenmin kent u de schatbewaarder op nationaal niveau (gehoor CGVS, p.7-8). Verder kon u niet zeggen wie de 'national organising secretary' was toen u lid werd, nochtans is hij de persoon die uw lidkaart ondertekende (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd of Buea onder de 'Northern Zone' of de 'Southern Zone' (een indeling die door SCNC gehanteerd wordt – zie administratief dossier) valt, gaf u ontwijkend aan dat het in het Zuidwesten ligt (gehoor CGVS, p.8). Gevraagd naar de naam van de president, de vice-president en de schatbewaarder van SCNC in Buea County (waar u volgens uw verklaringen lid was) moest u telkens het antwoord schuldig blijven. Overigens kon u geen enkel lid met een functie van SCNC Buea County noemen (gehoor CGVS, p.8). Het feit dat uw kennis betreffende de structuur / de belangrijke personen / de lokale leden van SCNC quasi onbestaande is, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap van – en activiteiten voor – SCNC en bijgevolg aan de door u aangehaalde hieruit volgende vervolging.

**Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.**

U legde een studentenkaart neer waaruit hoogstens blijkt dat u tijdens het academiejaar 2006/2007 student was aan het departement biochemie, maar niet aantoonde dat u in november 2006 betrokken zou geweest zijn bij problemen in het medische departement. Verder legde u een lidkaart van SCNC (dd. 9/10/2004) voor, maar uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat iedereen zich op eenvoudige wijze een lidmaatschapkaart van SCNC kan aanschaffen, waardoor we geen geloof aan de authenticiteit ervan kunnen hechten (zie landeninfo). U legde verder een vrij onleesbare kopie van een arrestatiebevel (dd.21/12/2006) voor waarin gemeld wordt dat u aangeklaagd wordt voor het uitlokken van rebellie en het vernielen van staatseigendommen en u zich moet melden bij de 'Judicial Police Buea'. Tevens legde u een dagvaarding (dd.19/01/2007) voor waarin melding gemaakt wordt dat u zich op 20/01/2007 moet presenteren aan de 'Regional Service of the Special Division for Control of Services' te Buea. Verder legde u een medisch certificaat (dd.12/01/2007) neer waarin melding gemaakt wordt dat u mishandeld werd door de politie. Verder legde u een kopie neer van een opsporingsaffiche (dd.30/01/2007) waarin melding gemaakt wordt dat u gezocht wordt omdat u ontsnapte en subversieve activiteiten tegen de Kameroense overheid deed. Betreffende de vier bovenstaande documenten, blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat zulke officiële documenten vaak vervalst worden of op frauduleuze wijze verkregen worden, waardoor we geen geloof aan de authenticiteit ervan kunnen hechten (zie landeninfo). Verder legde u een brief neer van (L.K.K.R.) (dd.15/4/2011), waarin ze zegt dat ze u en uw problemen kent. In de brief (L.K.K.R.) verder dat ze de echtgenote is van Hon. Dr. Ngeka Luma die eerder 'chairman' van SCNC was. Toen u gevraagd was wie de man van (L.K.K.R.) was, gaf u aan het niet te weten en ook zijn naam kende u niet (gehoor CGVS, p.10). Iemand die daadwerkelijk (L.K.K.R.) kent, dient hiervan minstens op de hoogte te zijn. Bovendien vroeg uw moeder aan (L.K.K.R.) om deze brief – welke een gesolliciteerd karakter vertoont – te schrijven (gehoor CGVS, p.11). Verder legde u een brief van pastoor (J.U.) (zonder datumvermelding) neer. De brief vertoont een klaarblijkelijk gesolliciteerd karakter, hetgeen blijkt uit de aanhef ("To whom it may concern"). Bovendien gaf u aan dat uw moeder (J.U.) contacteerde, maar wist niet hoe ze dit deed (gehoor CGVS, p.11). Verder legde u een brief van de mensenrechtenorganisatie 'National Commission on Human Rights and Freedoms – South-West Regional Branch' (dd.30/12/2006) neer. U wist echter niet van welke mensenrechtenorganisatie de brief komt, omdat het uw familie was die u trachtte vrij te krijgen (gehoor CGVS, p.10). Om enige bewijskracht te hebben, dienen de door u voorgelegde stukken te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, wat in casu echter niet het geval is. U legde geen door een officiële instantie afgeleverd identiteitsdocument voor en bracht evenmin enig begin van bewijs bij inzake uw reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

#### **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Hij vestigt de aandacht op de neergelegde 'Affidavit of support', ondertekend door een priester, dewelke zijn verhaal bevestigt. Tevens stelt hij dat er meerdere rapporten bestaan over de studentenprotesten in Buea in november 2007, alsmede dat volgens Amnesty International de doodstraf en buitengerechtelijke executies nog voorkomen in Kameroen en de rechten van politieke activisten er worden geschonden. Verder benadrukt verzoeker dat hij een document neerlegde van de 'Commission Nationale des Droits de l'Homme' waarin wordt bevestigd dat hij werd gearresteerd in verband met de studentenprotesten. Hij wijst erop dat hij geen promotor van deze protesten was doch dat de autoriteiten wel geloofden dat hij dat was en dat hij betrokken was bij de activiteiten van de SCNC. Dit heeft gevolgen gehad op zijn arrestatie, *"ongeacht van de realiteit van de rol van Verzoeker binnen de SCNC"*. Verzoeker herhaalt de door hem aangevoerde feiten, stelt dat bovenstaande elementen staven dat zijn verhaal niet uit de lucht gegrepen is en dat hij terecht vreest voor zijn leven bij een terugkeer naar Kameroen.

2.1.2. Verzoeker voegt, naast de documenten die hij reeds eerder neerlegde (rechtsplegingdossier, stuk 1, bijlagen 3-8 en 10; administratief dossier, stuk 14: documenten), algemene informatie betreffende Kameroen bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 9 en 11).

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. Verzoeker brengt geen documenten bij ter ondersteuning van zijn voorgehouden identiteit, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn algehele geloofwaardigheid.

Blijkens zijn verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, vertoonde verzoeker een dermate frappant gebrek aan kennis omtrent de SCNC dat aan zijn beweerde lidmaatschap van, betrokkenheid bij en activiteiten voor deze partij niet het minste geloof worden gehecht. Zo beweerde hij enerzijds voor zijn oom documenten te hebben verdeeld en mensen te hebben geronseld voor de SCNC doch kon hij anderzijds niet preciseren van wie zijn oom deze documenten kreeg. Verder kon hij, ondanks dat hij zelf verklaarde dat zijn oom secretaris was van een lokale groep van de SCNC, niet preciseren hoe de SCNC een lokale groep op het laagste niveau noemt. Evenmin wist hij sedert wanneer zijn oom lid was van de SCNC en kon hij niet zeggen of zijn oom ingevolge dit lidmaatschap ooit problemen kende. Voorts kon verzoeker niemand noemen die dezelfde activiteiten voerde voor SCNC als hem. Ondanks de bewering dat hij mensen ronselde voor de SCNC bleek hij verder niet te

weten of men geld moet betalen voor een lidkaart van de SCNC, noch of er elke maand of elk jaar lidgeld moest worden betaald. Daarenboven kon hij geen duiding geven omtrent de structuur van de SCNC. Bovendien kon hij geen enkele persoon noemen die onder de nationale voorzitter staat en kende hij noch de 'organising secretary', noch de schatbewaarder op nationaal niveau. Wie de nationale 'organising secretary' was wanneer hij lid werd, wist hij evenmin, en dit ondanks dat deze zijn lidkaart ondertekende. Onder welke zone Buea valt binnen de indeling van de SCNC kon verzoeker ook niet zeggen. De president, vicepresident en schatbewaarder van de SCNC in Buea County kende hij evenmin. Zelf kon hij bovendien geen enkel lid met een functie noemen van de SCNC in Buea County.

Verzoeker slaagt er verder niet in zijn betrokkenheid bij de studentenprotesten aan de universiteit van Buea in november 2006 aannemelijk te maken. De commissaris-generaal motiveert dienaangaande immers met recht dat verzoeker, die zelfs beweerde hieraan te hebben deelgenomen, niets bleek te weten van de afgelasting van het mondelinge gedeelte van het toegangsexamen aan het medische departement. Toen verzoeker met de afgelasting van dit examen werd geconfronteerd gaf hij aan dat hij dit was vergeten. Hij bleek er verder geen idee van te hebben wanneer dit mondelinge examen normaal had moeten plaatsvinden, waarom dit werd afgelast of door wie dit werd afgelast. Daarenboven bleek verzoeker onwetend over de protesten op 29 november 2006 en de gevolgen hiervan. Hij kon immers niet preciseren (i) wanneer de gevechten op 29 november 2006 begonnen; (ii) welke de namen waren van de twee dodelijke slachtoffers bij deze protesten; (iii) welke de namen waren van de, volgens hem nochtans vele, gewonden; (iv) wanneer de onlusten die deze dag begonnen een einde kenden of hoe deze onlusten zijn gestopt (administratief dossier, stuk 3, p.13-15). Redelijkerwijze kan van iemand die bij de studentenprotesten aan de universiteit in Buea betrokken zou zijn geweest en die zijn vrees voor vervolging hierop baseert een meer gedegen kennis worden verwacht omtrent het voorgaande.

Daarenboven blijkt uit verzoekers verklaringen, zoals met recht aangehaald in de bestreden beslissing, dat hij uiterst vage verklaringen aflegde omtrent zijn vermeende eerste detentie. Zo kon hij van geen van de nochtans 25 personen die samen met hem zouden zijn gearresteerd naar aanleiding van de studentenprotesten de naam geven en wist hij evenmin of één van hen werd veroordeeld, hetgeen nog des te frappanter is daar hij beweerde gedurende drie weken samen met deze 25 personen in één cel opgesloten te hebben gezeten. Voorts wist verzoeker niet wie de commandant was van het politiekantoor waar hij werd opgesloten en kon hij van geen van zijn bewakers de naam geven.

Dient tevens te worden opgemerkt dat verzoeker uitermate vage verklaringen aflegde omtrent zijn beweerde tweede detentieperiode. Zo wist hij niet of er nog andere SCNC-leden werden gearresteerd om dezelfde reden als hem. Bovendien zou hij samen met twintig andere gevangenen in één cel hebben geleefd doch kon hij van geen van hen de naam geven en wist hij niet welke hun problemen waren. Voorts kon hij van geen van zijn bewakers de naam verstrekken (administratief dossier, stuk 3, p.17-18).

Bovendien kan redelijkerwijze worden verwacht dat iemand die verklaart herhaaldelijk te zijn gearresteerd, te zijn ontsnapt uit detentie en ingevolge deze feiten een gegronde vrees voor vervolging te koesteren, na zijn ontsnapping of kort daarna en van zodra hij daartoe de mogelijkheid heeft, zijn land zou ontvluchten. Dat verzoeker na zijn ontsnapping in januari 2007 nog gedurende meer dan vier jaren in zijn land van herkomst is gebleven alvorens dit land in april 2011 te verlaten is onverenigbaar met zijn verklaarde vrees ten aanzien van de Kameroense autoriteiten en doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze vrees. Dit klemmt nog des te meer daar verzoeker verklaarde gedurende deze vier jaren in het geheel geen plan te hebben gehad, niet zou hebben nagedacht over wat hij moest doen en slechts tot God zou hebben gebeden om hulp (administratief dossier, stuk 3, p.19). Gelet op verzoekers profiel en scholing zijn voormelde verklaringen niet-plausibel en komen deze niet als doorleefd over.

Verzoeker brengt daarenboven niet het minste begin van bewijs bij ter ondersteuning van zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie vormt voor zijn algehele geloofwaardigheid. Daarenboven legde hij inzake deze reisweg ongeloofwaardige verklaringen af, daar waar hij niet in staat bleek aan te geven onder welke identiteit hij zou hebben gereisd en welke gegevens waren opgenomen in het paspoort dat hij voor zijn reis zou hebben gebruikt (administratief dossier, stuk 3, p.12; stuk 11, verklaring, nr.34).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde asielaanvraag. De neergelegde documenten kunnen de teloorgegangene geloofwaardigheid van dit aanvraag niet herstellen (rechtsplegingdossier, stuk 1, bijlagen 3-8 en 10; administratief dossier, stuk 14: documenten). Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot een loutere verwijzing naar een aantal

van deze documenten en hun inhoud. Hij onderneemt echter niet de minste poging teneinde de omstandige motivering te weerleggen die inzake de documenten waarnaar hij verwijst en aangaande de overige door hem neergelegde documenten in de bestreden beslissing is opgenomen. Daar verzoeker deze motivering nergens *in concreto* weerlegt en deze volledig ongemoeid laat, wordt zij geacht niet-betwist en vaststaand te zijn en blijft zij onverminderd gehandhaafd.

De informatie die bij het verzoekschrift wordt gevoegd is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon (rechtsplegingdossier, stuk 1, bijlagen 9 en 11). Dergelijke algemene informatie kan geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Hij dient zijn vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Gelet op de *sub* 2.2.3. vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS